

DANIJEL ŠVERKO, dipl. ing. građ. (1936. – 2005.)

Nakon što je konačno izgubio bitku s teškom bolešću, koncem prošle godine zauvijek nas je napustio dragi kolega Danijel Šverko, dipl. ing. građ., viši predavač Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci. Njegov je životni put bio ispunjen neumornim radom i zalaganjem. Još je kao mladi inženjer stjecao prva praktična znanja i iskustva na velikom broju gradilišta. Predanost i zaokupljenost poslom dokazivao je i poslije kada je vodio velika i značajna gradilišta te kada je poučavao i odgajao naraštaje budućih inženjera i usađivao im znanje i ljubav prema struci koju je toliko volio i cijenio.

Danijel Šverko rođen je 1936. u mjestu Vodice u Čičariji u Istri. Osnovnu i Srednju tehničku građevinsku školu završio je u Rijeci, a školovanje je zbog rata započeo tek 1946. godine. Na Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu upisao se krajem pedesetih godina prošlog stoljeća. Nakon nekoliko prekida zbog radnih obveza i službenja vojnog roka diplomirao je 1969. na konstruktorskom usmjerenju te stekao zvanje diplomiranog inženjera građevinarstva.

Još dok je polagao ispite na Fakultetu radio je za *Inženjerski projektni zavod* u Zagrebu i projektni biro *Hidrotehne*. Nakon diplomiranja zaposlio se u GP *Primorje* u Rijeci, gdje je najprije bio voditelj manjih radnih jedinica, a potom voditelj za sve konstruktorske poslove.

Godine 1975. prešao je u arhitektonsko projektno poduzeće *Plan*, gdje je radio kao projektant-konstruktor. Iste je godine stradao u prometnoj nesreći od koje je imao trajne posljedice i zbog nje je bio prisiljen prekinuti postdiplomski studij. Te iste 1975. primljen je u dopunski radni odnos na studiju visoke stručne spreme Tehničkog fakulteta u Rijeci. Na Fakultetu graditeljskih znanosti biran je za asistenta u stalnom radnom odnosu za predmet Građevinska statika. Na istom je Fakultetu 1986. izabran u zvanje predavača u znanstvenom polju Građevinarstvo, grana Inženjerske konstrukcije. Nakon razdvajanja Građevinskog instituta



na građevinske fakultete i Institut građevinarstva Hrvatske polovicu je radnog vremena radio na Građevinskom fakultetu u Rijeci, a drugu polovicu u IGH-PC Rijeka. Valja dodati da je 1994. biran u zvanje višeg predavača.

U rujnu 2001. otišao je u mirovinu, ali je i dalje aktivno sudjelovao u nastavi sve do svoga preranoga i tužnog odlaska. Posebno je bio omiljen među studentima za koje je uvijek imao vremena i rado s njima surađivao. Samozatajno i predano prenosio im je svoje bogato znanje i iskustvo.

Objavio je brojne stručne radove na znanstvenostručnim skupovima u Rijeci, Opatiji, Zagrebu i Crikvenici, od kojih se posebno ističu *Proračun ploča bez grednih ojačanja* (Rijeka, 1981.) i *Prikaz ojačanja tradicionalnih međukatnih konstrukcija* (Crikvenica, 1996.).

U GP *Primorju* vodio je organizaciju i tehnologiju izvođenja na brojnim građevinama u Hrvatskom primorju i Istri, od kojih se posebno ističu stambene zgrade (*soliteri*) na Krimeji u Rijeci (primijenjena posebna tehnika montaže i demontaže oplate), proizvodna hala *Siporex* u Puli, hotelsko naselje Haludovo na Krku, hotelski kompleks Zelena laguna u Poreču, robna kuća Korzo u Rijeci i mnogi drugi.

Ing. Šverko bio je u svom stručnom radu najviše angažiran kao projektant. Radio je kao odgovorni projektant konstruktor ili kao voditelj projekta u projektiranju i proračunu brojnih nosivih konstrukcija stambenih, industrijskih, turističkih i javnih građevina. Nemoguće je nabrojiti sve njegove radove, i samo neke ističemo: stambeno naselje u Matuljima (fundiranje na vrtačama), školske centre i Tinjanu i Crikvenici, stambeno naselje Kraljevica, osiguranje visokih zidnih stijena nakon rušenja postojećih građevina uz Rječinu... Nerijetko je bio glavni projektant mnogobrojnih sanacija i rekonstrukcija, posebno mostova, crkava i školskih zgrada. Od tih se projekata ističe projekt krovništva na talijanskoj gimnaziji Liceo u Rijeci, s armiranobetonskim spregnutim pločama i čeličnim konstrukcijama kupole. Često je davao stručna mišljenja ili obavljao ekspertize na brojnim građevinama, a bio je i ovlašten revident za mehaničku otpornost i stabilnost betonskih i zidanih konstrukcija.

Životni optimizam i vedrina nisu ga napuštali ni kada je teško obolio. Volio je Primorje i Istru, a posebno je volio ljude i svoju struku. Bio je cijenen, priznat i omiljen zbog neposrednosti i vedrine, a osobito zbog svoje ljudske topline i srdačnosti.

Oduvijek su ga posebno zanimali mladi, a oni su mu bili i poticaj za dugogodišnji nastavni rad. Mlađe je kolege neprestano poticao i nastojao ih uključiti u znanstveni i stručni rad.

Praznina nastalu njegovim odlaskom ne može se nadomjestiti. Ostaje da ga se sjećamo s poštovanjem. Njegova su trajna uspomena građevine u čijoj je gradnji sudjelovao i rad sa svojim studentima i suradnicima.

Svima će nedostajati njegov uvijek vedar i nasmijan lik, lik dragoga, plemenitoga i bliskog prijatelja, uvaženog kolege, profesora i pedagoga. Posebno će ostati u trajnom sjećanju mnogobrojnih generacija studenata koje će ga uvijek pamtititi po nesebičnoj dobroti i velikoj stručnosti.

Prof. dr. sc. D. Domandžić